SPECULATIVE DRAWINGS

What would a collaboration of philosophy and literary or artistic production look like that would abandon the idea that works of art illustrate theories or that theories explain works of art, thereby discovering the "critical potential" they contain?

SPECULATIEVE TEKENINGEN

Hoe zou een samenwerking tussen de filosofie en letterkundige of artistieke praktijk eruit zien waarin het idee dat kunstwerken theorieën illustreren of dat theorieën kunstwerken uitleggen terzijde wordt gelaten, waardoor het "kritische potentieel" dat ze bevatten wordt ontdekt?

In a way, it was a remark made during the first "lecture drawing" we did together—"Überstürztes Denken" (Precipitating Thought) at the invitation of Marcus Steinweg at the Volksbühne, Berlin—that led to this decision. After our presentation, in which I talked about "thinking in literature" accompanied by Andreas projecting his drawings onto the wall behind us, someone in the audience noted that at times Andreas was already done with his drawings before I had even presented my "content." Although this perception (in later lecture drawings corroborated by other observers) is empirically wrong in at least two respects—neither does Andreas know in advance what I will say nor is his aim to illustrate the arguments I try to make—we were not only surprised by this "wrong" observation, but also thought that there is something "right" about it. Drawing might always be anticipation, and to see a drawing, correspondingly, may trigger a foreseeing, which turns the empirically false observation into a speculatively true one. Thinking about precipitating thought, about the thoughts that were developing while I was speaking and Andreas was drawing next to me, a distinction of Derrida's suddenly made sense to me: "Different than precipitation, which exposes the head (prae-caput), the head first and ahead of the rest, anticipation would have to do with the hand. The theme of the drawings of the blind is, before all else, the hand. For the hand ventures forth, it precipitates, rushes ahead, certainly, but this time in place of the head, as if to precede, prepare, and protect it."[1] In an exemplary fashion Andreas, I sometimes think, rushes ahead hand first. And even when he doesn't see what I mean, he may foresee what I'm about to know, or rather, he gives me something to see that connects with what I try (to give) to understand. But at no point do we know the same at the same time, and I doubt if we ever knew the same at any point.

Andreas's production, too, is a reader's production. His images are drawn into

Het was gedeeltelijk een opmerking tijdens de eerste 'tekeningenlezing' die we samen deden - "Überstürztes Denken" (precipiterend denken) op uitnodiging van Marcus Steinweg in de Volksbühne in Berlijn die tot deze gedachte leidde. Na onze presentatie, waarin ik sprak over "denken in de literatuur", vergezeld door Andreas die zijn tekeningen op de muur achter ons projecteerde, merkte iemand uit het publiek op dat Andreas met zijn tekeningen bij vlagen klaar was voordat ik mijn "inhoud" had gepresenteerd. Deze perceptie (in latere 'tekeninglezingen' gestaafd door andere waarnemers) is echter empirisch verkeerd in ten minste twee opzichten: evenmin weet Andreas op voorhand wat ik ga zeggen, noch is het zijn doel om mijn argumenten te illustreren. We waren verrast door deze 'verkeerde' observatie maar dachten ook dat er iets 'kloppend' aan was. Tekenen kan altijd anticiperend zijn, en een tekening zien kan dienovereenkomstig voorspellingen aanzwengelen waardoor de empirische foutieve verklaring in een speculatieve waarheid verandert. Tijdens het denken over precipiterend denken, over de gedachten die zich vormden terwijl ik sprak en Andreas naast mij stond te tekenen, deed een constatering gedaan door Derrida me ineens heel logisch voor: "Different than precipitation, which exposes the head (prae-caput), the head first and ahead of the rest, anticipation would have to do with the hand. The theme of the drawings of the blind is, before all else, the hand. For the hand ventures forth, it precipitates, rushes ahead, certainly, but this time in place of the head, as if to precede, prepare, and protect it."[1] Mijns inziens snelt Andreas' hand op exemplarische wijze vooruit. Zelfs als hij niet ziet wat ik bedoel, voorziet hij wat ik op het punt sta te weten, of liever gezegd, geeft hij me iets te zien dat aansluit op wat ik probeer te begrijpen. Echter, op geen enkel ogenblik weten we hetzelfde op hetzelfde moment, en ik betwijfel of dat ooit het geval was.

Andreas' artistieke praktijk is er tevens één van de lezer. Zijn afbeeldingen worden in het schrijven getrokken; Andreas *schrijft* zijn

the writings. Andreas writes his illustrations—and maybe that's why I am so drawn (in)to them. Andreas's work can be described in a somewhat paradoxical question: How can we avoid seeing an image? How can the drawings be read like written texts? How do certain techniques such as montages, cuts, serializations make it possible to overcome the high and mighty aesthetic status of individual images containing a rich and hidden meaning the spectator has to discover and unfold? What if instead we started reading those images, seeing them as parts of a recursive structure in which new meaning comes about?

The drawings are not to be read as meaningful, individual images but as a (syntactically structured) series, in which a seeing knowledge develops—a knowledge closed to (or enclosed in) the texts. That's why these speculative drawings need to be read.

***Speculative Drawing* is a project within Speculative Poetics in its attempt to test theories and to move from a structuralist universe determined by oppositions to an othering of what might just seem like opposites. This must not be confused with an enduring modernist gesture of purification that gets off on the eternal tension between text and image or heroically demands the aesthetic-critical subversion of its hierarchies. We found it much more exciting to follow the translations into a different vocabulary: from language into drawing into language and so on...**

illustraties, wat waarschijnlijk verklaart waarom ik me zo tot zijn werk voel aangetrokken. Zijn praktijk kan worden beschreven in een enigszins paradoxale vraag: Hoe kunnen bepaalde technieken zoals het samenvoegen, bewerken, of herhalen van beelden - waarin een rijke, gelaagde betekenis ligt besloten, die door de kijker moet worden ontdekt en ontvouwd - de machtige esthetiek van het afzonderlijke beeld ontstijgen? Wat als we in plaats daarvan die beelden lezen, en ze als onderdeel zien van een zichzelf herhalende structuur waarin nieuwe betekenis tot stand komt?

De tekeningen dienen niet te worden gelezen als zinvolle, afzonderlijke beelden maar als een (syntactisch gestructureerde) serie, waarin zich een 'zien-kennis' ontwikkelt; kennis die ligt besloten in de teksten. Dat is de reden waarom deze speculatieve tekeningen moeten worden *gelezen*.

Speculative Drawing is onderdeel van *Speculative Poetics* (een ondezoeksplatform opgericht in 2011) in een poging om theorieën te testen en te verschuiven van een structuralistischnaar een positionering van die *ogenschijnlijke* 'ander'. Dit moet niet worden verward met een puristisch gebaar geworteld in het modernisme, dat in het voortdurende spanningsveld tussen tekst en beeld beweegt en heldhaftig de esthetisch-kritische omverwerping van die hiërarchie eist. We vonden het veel spannender om de vertalingen in een andere vocabulaire te vatten: van taal naar tekening naar taal enzovoort...

Vertaling • Judith Vrancken

1 • **Jacques Derrida, *Memoirs of the Blind: The Self-Portrait and Other Ruins*, trans. Pascale-Anne Brault and Michael Naas, Chicago: Chicago University Press, 1993, p. 4.**

1 • Jacques Derrida, *Memoirs of the Blind: The Self-Portrait and Other Ruins*, vert. Pascale-Anne Brault en Michael Naas, Chicago: Chicago University Press, 1993, p.4.

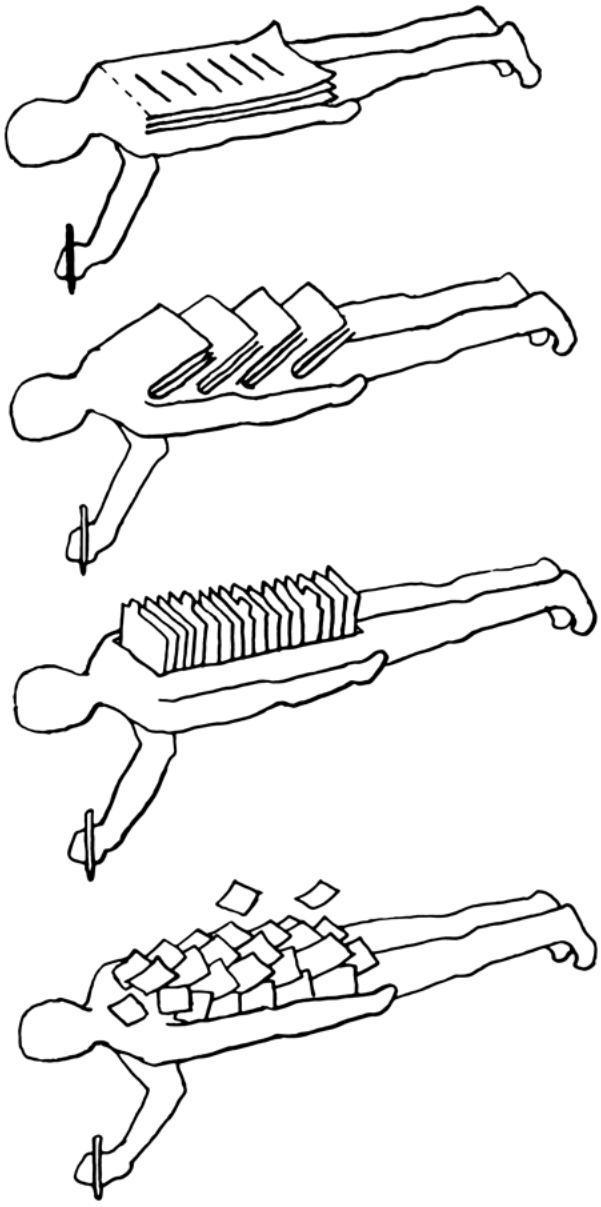

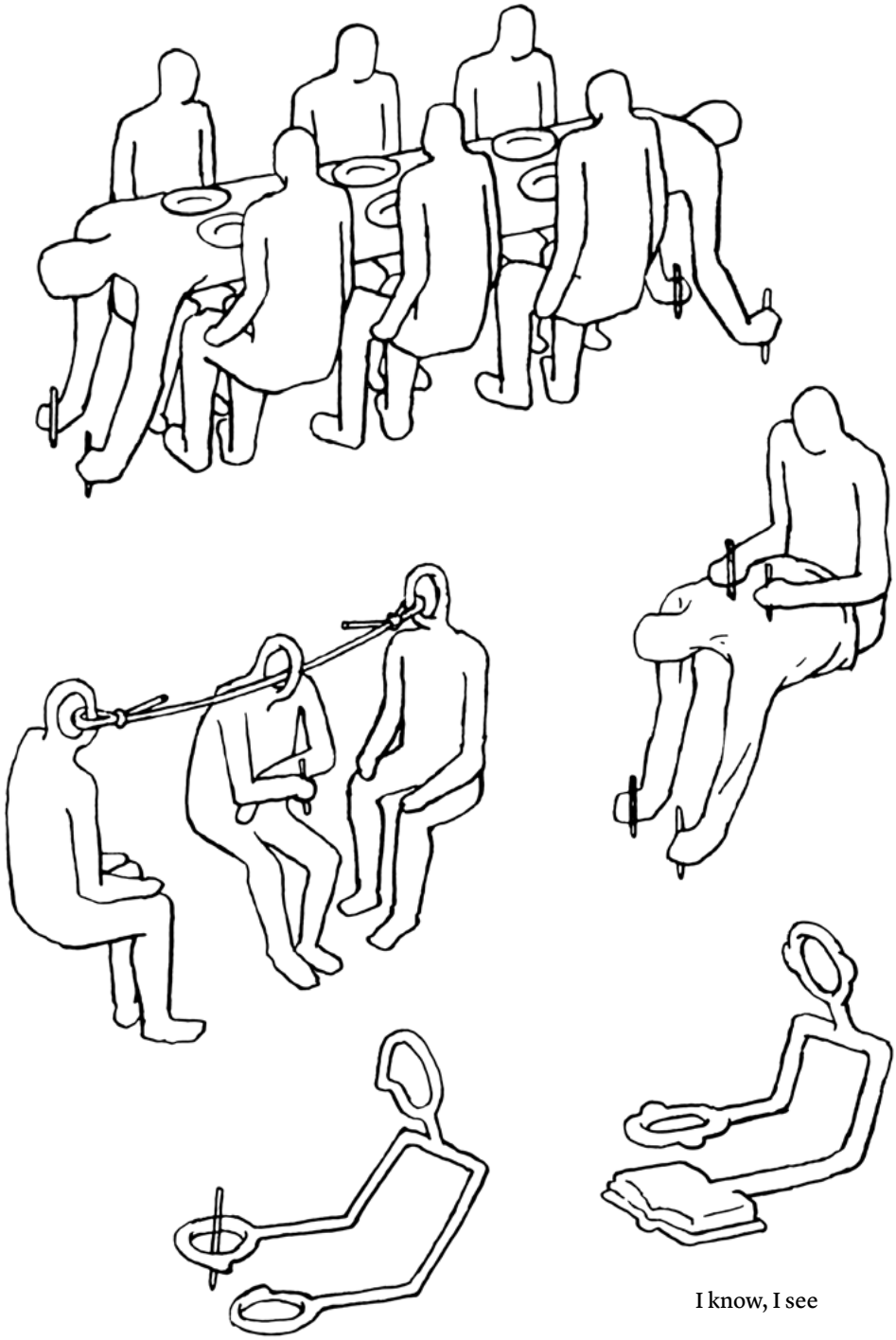

I know, I see

instrumentalization

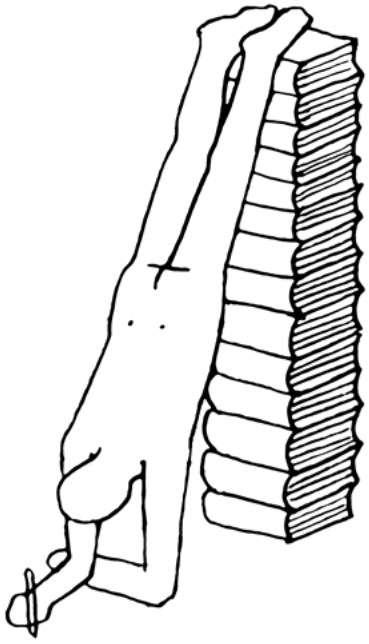

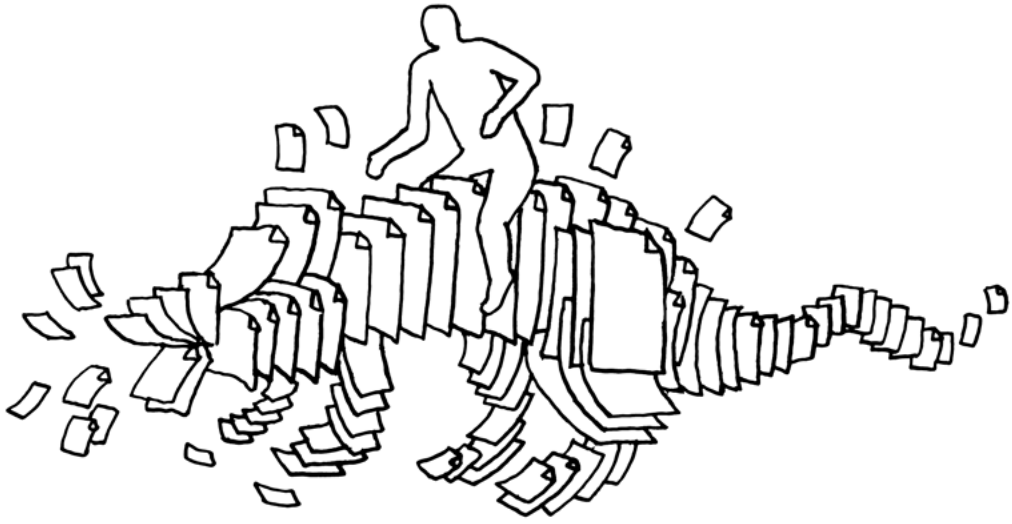

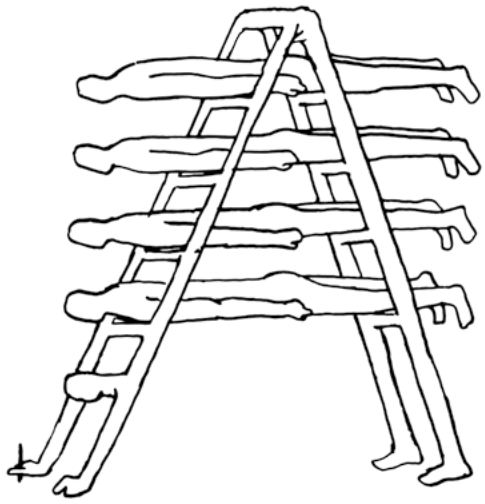

the planking of theorists

on cooperation

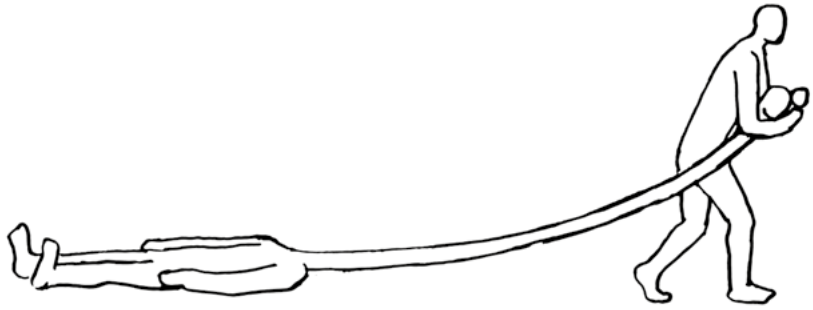

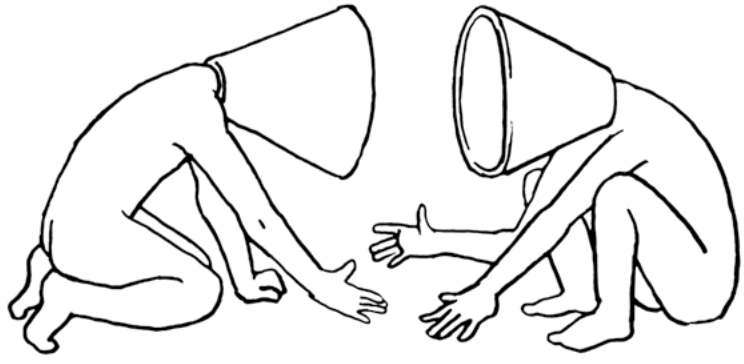

the invisibility of gestures in writings

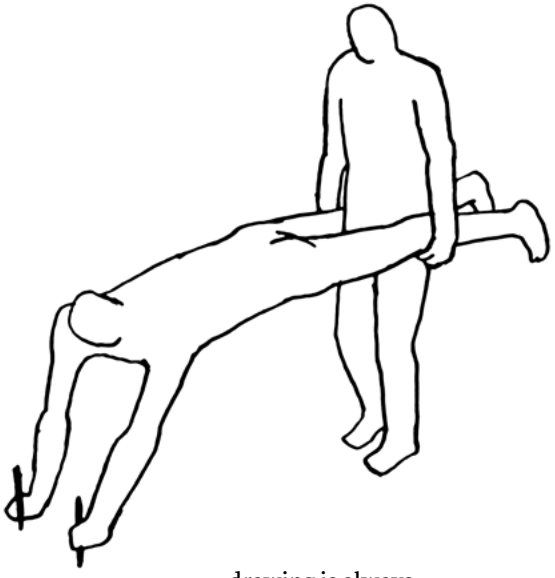

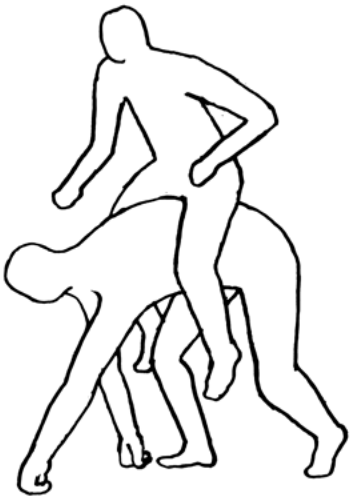

drawing is always
an anticipation

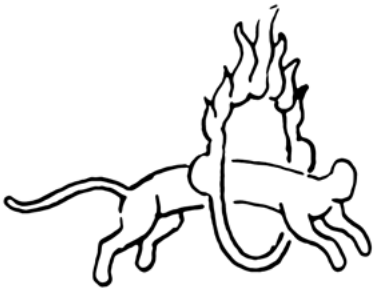

ivory nest

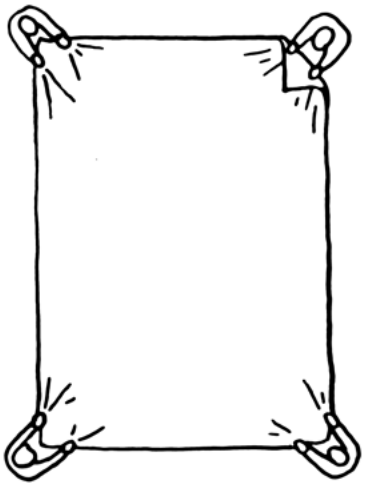

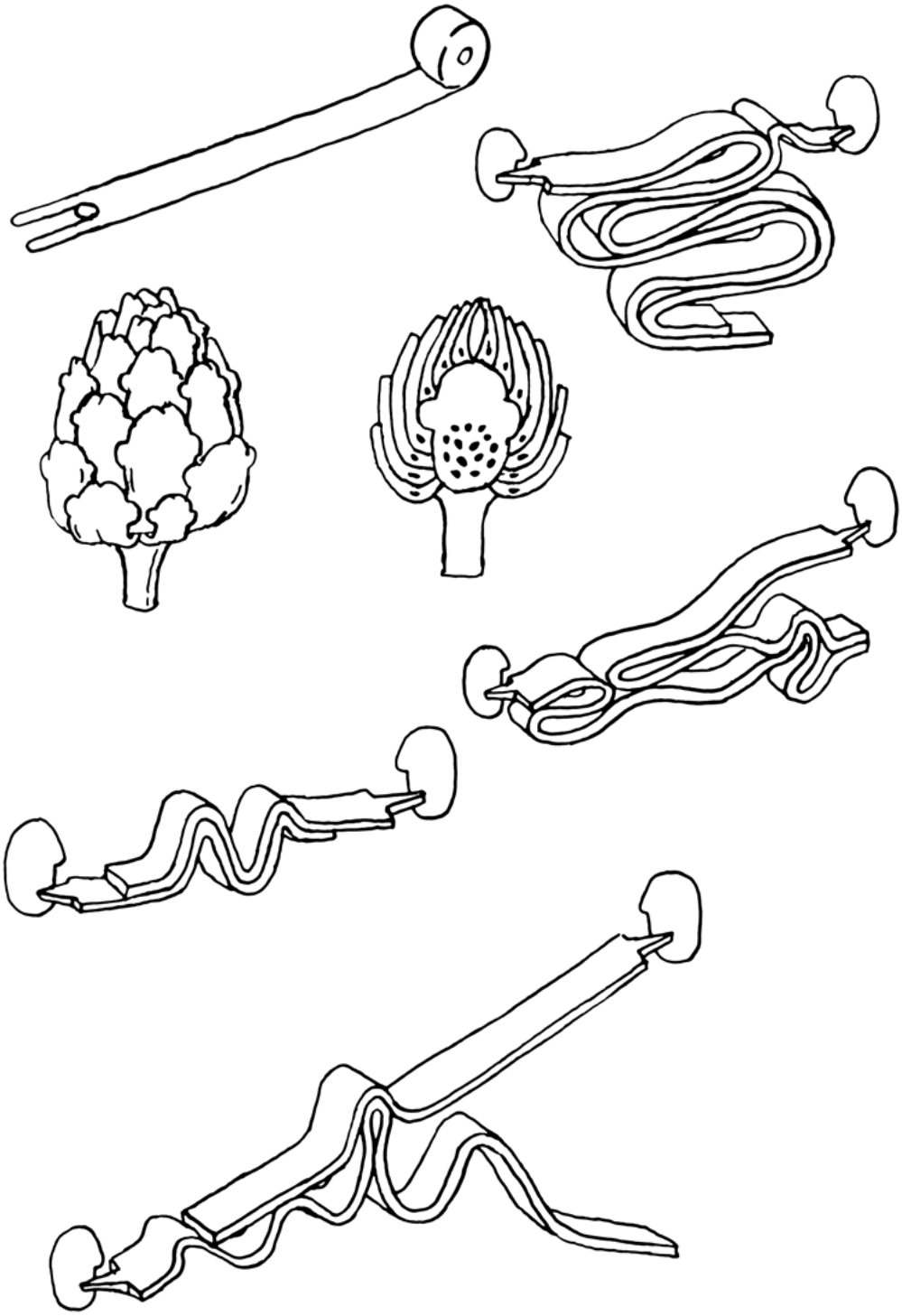

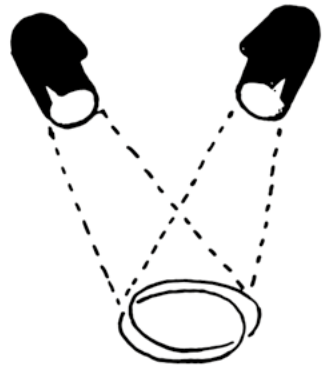

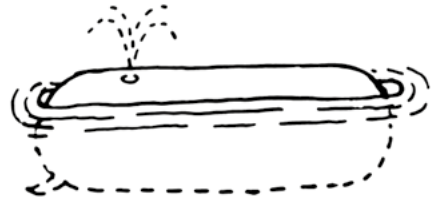

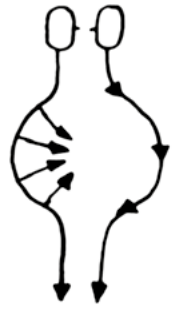

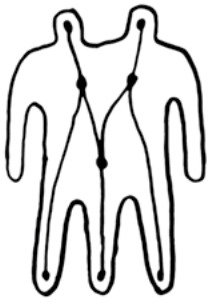

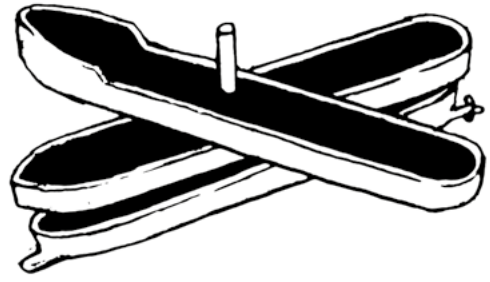

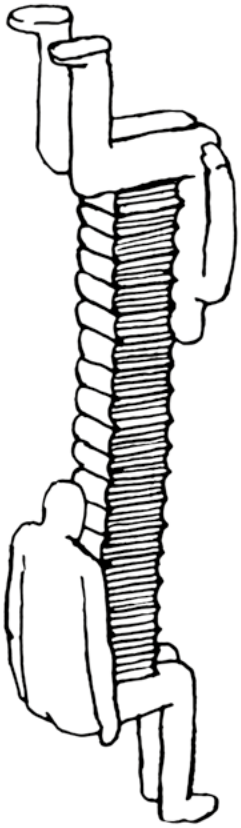

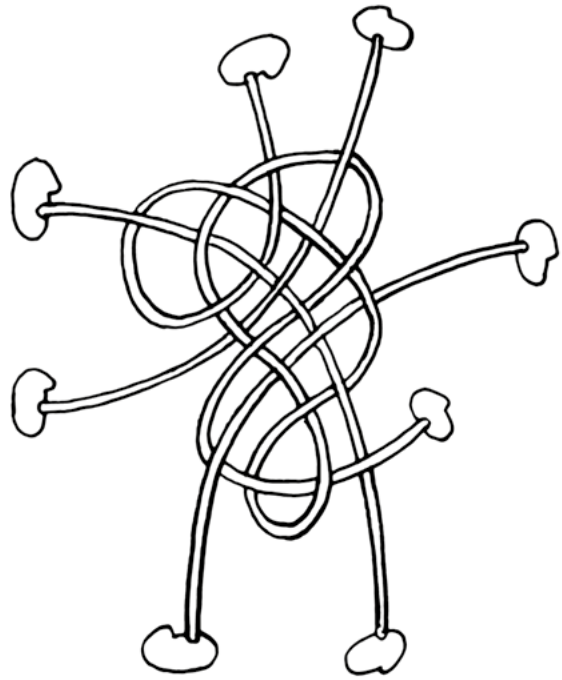

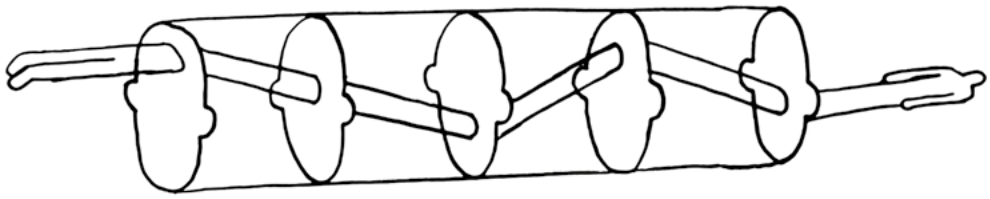

process, designation, reference, product

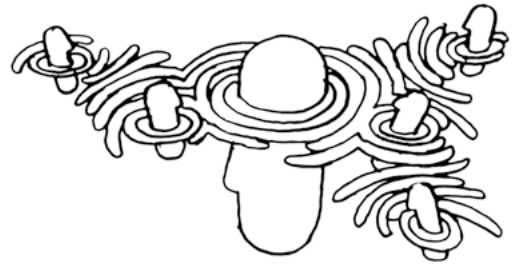

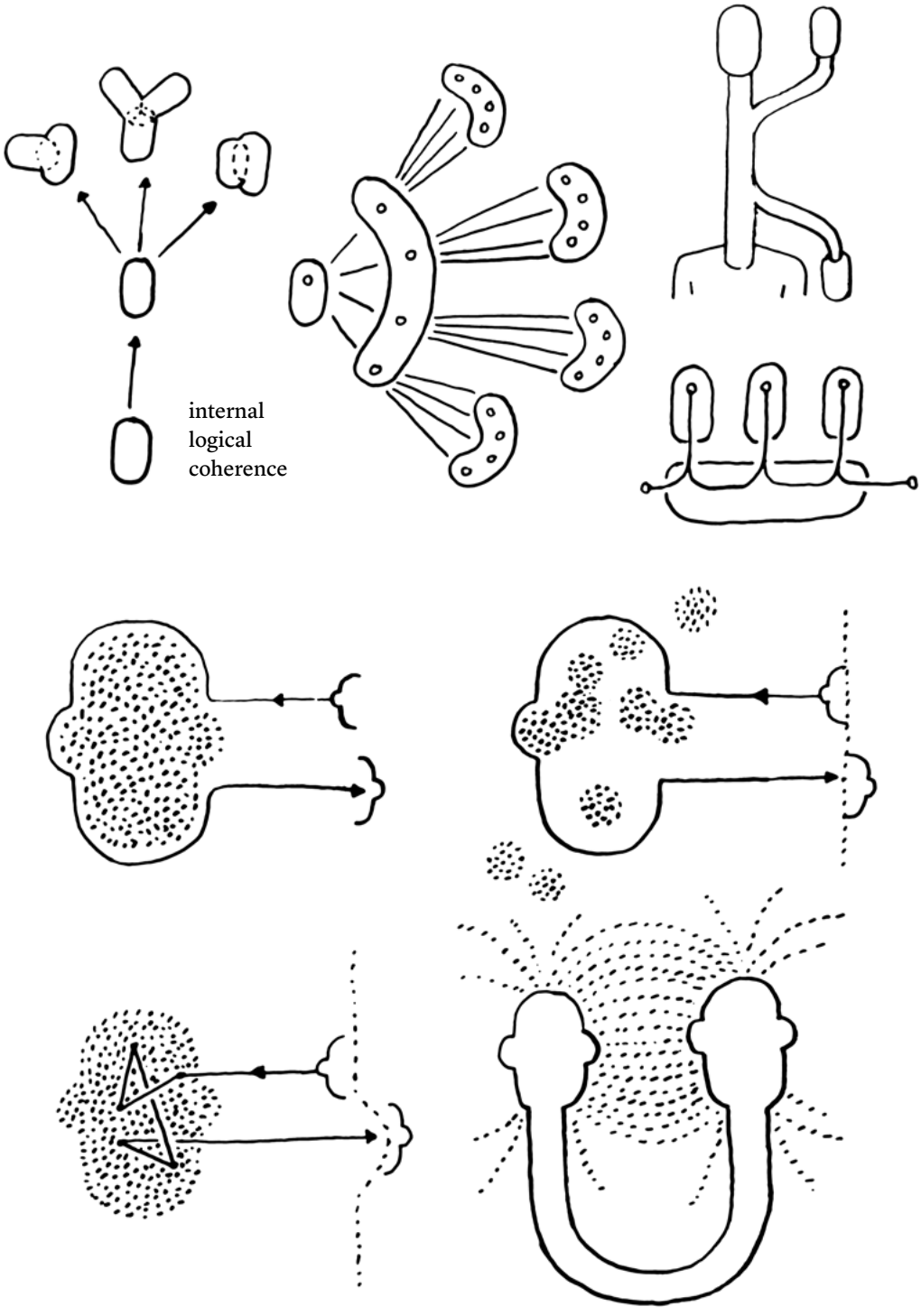
internal
logical
coherence